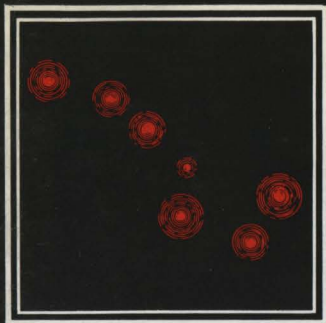

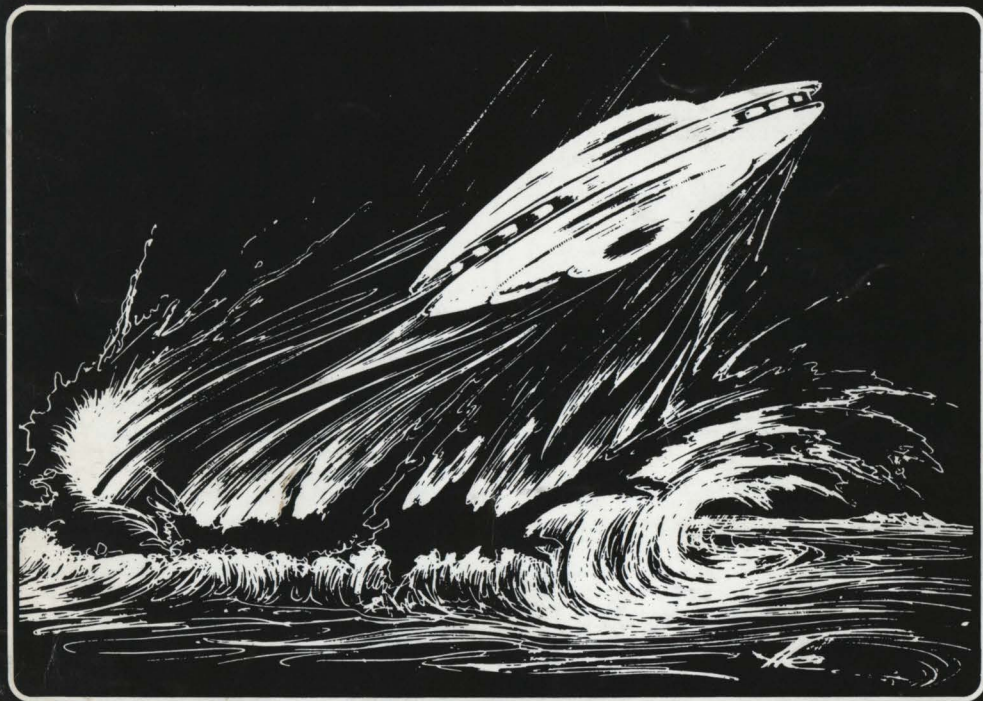

GIGOFF

INFORMATION

Göteborgs Informations Center för Oidentifierade Flygande Föremål

NR 4 1974 - ÅRGÅNG 5

KOM TEFATET UPP UR HAVET?
Svensk familj berättar

Mini-UFO inspekterar ett rum

Föreningen

ORDFORANDE:

Björn Högman
Ahrenbergsg. 14 A 416 73 Göteborg
Tel. 031/25 62 07.

VICE ORDFORANDE:

Alf Tollhag
Färdevägen 3
442 00 Kungälv

SEKRETERARE:

Sven-Olof Fredrikson
Stobéegatan 28 B 416 53 Göteborg
Tel. 031/21 87 10.

KASSÖR:

Siv Högman
Ahrenbergsg. 14 A 416 73 Göteborg
Tel. 031/25 62 07.

INFORMATION och PR-avdelning: GÖTEBORG

Jörgen Karlson
Sagogången 57 3 vån. 422 45 Hisings Backa
Tel. 52 54 75.

STOCKHOLM

Boris Jungkvist
Klasrovägen 39 A 191 49 Sollentuna
Tel. 08/35 53 64.

FOTOTEKNISK avdelning:

Gunnar J:son Bunker
Roy Karlsson
Lars-Erik Svennberg

GICOFF

håller möte i egen lokal vid Långåkern 1
Sävedalen.

Upplysn. ordf. Björn Högman,
tel. 031/25 62 07.

Mötesdagar 1974:

3.9	1.10	29.10	26.11
17.9	15.10	12.11	10.12

Omslagsbild:

Vi låter denna utmärkta illustrationsteckning av Hal Crawford illustrera UFO-rapporterna på sidorna 12 - 19.

Teckningen hämtad ur den kanadensiska tidskriften UFO-REPORT Vol.3 Nr.1-74. På sid 23 publicerar vi den korta notis som blev upphov till denna illustrations-teckning.

EFTERTRYCK FORBJUDES
utan redaktionens medgivande.

GICOFF • AHREBERGSG. 14 A • 416 73 GÖTEBORG • SVERIGE-SWEDEN • POSTGIRO 42 85 03-7

Tidningen

REDAKTÖR OCH ANSVARIG UTGIVARE:

Sven-Olof Fredrikson

ANDRE REDAKTÖR:

Björn Högman

REDAKTIONSSEKRETERARE:

Bertil Nilsson

I REDAKTIONEN:

Tony Ericsson
Ingemar Hedenvik
Siv Högman
Lars-Erik Svennberg
Alf Tollhag

ILLUSTRATIONSTECKNARE:

Tage Jonsson
Rickard Lidblom
Leif Nilsson

PRENUMERATION - DISTRIBUTION:

Jörgen Karlson
Sagogången 57 3 tr 422 45 Hisings Backa
Tel. 031/52 54 75.
Pg. 42 85 03-7

LAYOUT:

Björn Högman

GICOFF - Information utkommer med
6 nr/år.

Medlemskap kan erhållas genom inbetalning av kronor 39 avseende helår, eller 21:50 avseende halvår, å postgiro-nummer 42 85 03-7.

UTLANDSKORRESPONDENTER:

FOREIGN CORRESPONDENTS:

DANMARK Ingemar Hedenvik
Fjällveronikan 4
424 48 Angered
Tel. 031/30 39 56

FINLAND Björn Högman
Ahrenbergsg. 14 A
416 73 Göteborg
Tel. 031/25 62 07.

NORGE Leif Nilsson
2:dra Villavägen 5
433 00 Partille
Tel. 031/26 18 83.

OVRIGA UTLANDET:

Sven-Olof Fredrikson (Eng.)
Stobéegatan 28 B
416 53 Göteborg

Ake Nilsson (Ty.)
Lindormsg. 25
502 37 Borås

Redaktionellt

Av Sven-Olof Fredrikson

Arbetsgruppen för UFO-Identifiering i Stockholm har i ett brev daterat 1974-07-29 gått ut med en förfrågan till UFO-Sverige om medverkan i projekt U. R. D.

Orsaken är att projektet nu kommit så långt att man i september planerar att börja med undervisning i undersöknings-teknik och U. R. D-materialets handhavande.

UFO-Sverige har ju stått utanför planläggningen av projektet men det torde utan tvekan vara ytterst värdefullt om organisationen medverkade i själva genomförandet.

Det arbete som lagts ner av framför allt Sten Lindgren för att få projektet till stånd är imponerande och om alla ställer upp och medverkar i själva framtagandet av basinformation är vi övertygade om att resultaten snart visar sig. Inte så att vi löser UFO-gåtan men vi kan förmodligen få en mycket bättre helhetsbild av fenomenet som sådant samtidigt som vi får ett tillförlitligare källmaterial.

Vissa mycket primära saker som hur arbetet ska bedrivas, vilka krav man ska ställa på information, hur beslutsfunktionerna ska byggas upp osv kommer att ständigt ses över och omprövas.

Planeten Jupiter, meteor, satellit, väder eller reklamballong - flera förslag fanns till vad som måndagskvällen 12 augusti sågs över stora delar av Västsverige. Förklaring till alla fenomenen står i skrivande stund inte att få. Men observationen från Kinnekulle tror vi oss kunna förklara. Vi börjar med en kort översikt.

Söndag eftermiddag rapporterades från Skottland radarkontakt med en sydostgående ballong

Det vore här mycket olyckligt för UFO-saken i Sverige om inte UFO-Sverige är med och påverkar.

Som prenumerant på AB-Pressurklipp får vi en förfärlig mängd klipp om UFO-fenomenet. Alltför ofta tvingas vi tyvärr betala för en massa skräp men ibland ramlar det ner något intressant. Ett sådant exempel är en artikel i Västerviks-Tidningen av 1974-07-17 av Thure Almroth. Han redogör där för den av bl a John Keel och Jacques Vallée framlagda teorin att "tefaten" kommer från vår egen jord men inte från människan utan från en för oss osynlig parallellvärld. De menar att andra energiformer kan existera jäm-sides med dem vi känner till, energier som kanske är relaterade till en annan rum- tids-dimension. Denna osynliga värld skulle sedan kunna bli synlig för oss genom ett medvetet agerande från intelligenser som lever där.

Dessa tankar är inte nya men inte dessto mindre intressanta. Många UFO-loger har i dag en känsla av att man kört fast i "rymdfarkost-teorin" och att andra förklaringar kanske på ett bättre sätt förklarar alla de "omöjligheter" man ställs inför. Personligen tror jag inte man i dag kan låsa sig alltför starkt vid någon speciell teori.

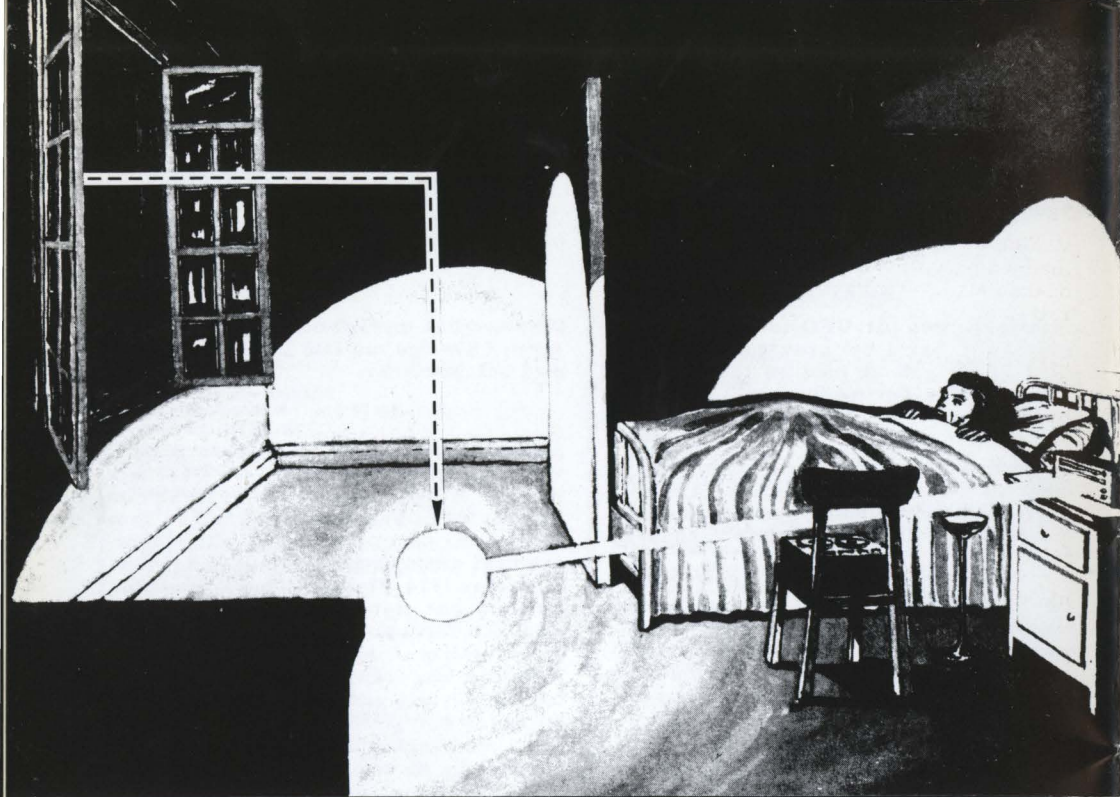
PRESS-STOPP

på 35 000 fots höjd. Måndag förmiddag sågs ballongen på 10 000 fots höjd från Köpenhamn.

Sedan kom rapporter om ljusfenomen från hallandskusten och nordliga Bohuslän, vid 20-21-tiden. Även från Jönköping kom uppgifter om sken på kvällshimlen.

Senare på kvällen sågs ett vitt ljus från Kinnekulle, också av flera polispatruller, bl a från

forts på sid 24.

MINI-UFO INSPEKTERAR

-Plötsligt såg jag ett intensivt ljus mellan gardinerna. Jag blev stel av skräck då jag såg att gardinerna långsamt veks undan för att släppa förbi ett lysande föremål.

Sakta gled det in i rummet - inte ett ljud hördes - så plötsligt gjorde det en dykning och stannade ca 40 cm över golvet.

Så berättar den spanske teologistuderande Javier Bosque för Albert Adell (se bilden till vänster) om sin kusliga upplevelse.

Inledning

Natten till den 22 juni 1972 hade den 20-årige spanske teologistuderanden Javier Bosque i Logroño, nordöstra Spanien, en egendomlig upplevelse.

Vi fick en lång intervju med den unge mannen och pressade honom hårt i vår önskan att få fram den fullständiga berättelsen. Han visade sig vara en mycket trevlig, naturlig och intelligent människa, högst trovärdig.

Han hade spelat in gitarrövningar på en bandspelare som stod på en stol vid sidan av hans säng den aktuella kvällen. När han gick till sängs slog han på sin transistorradio och började till den svaga bakgrundsmusiken läsa en bok. Bredvid sängen hade han ställt ett stort askfat på fot och satt en lampa ovanpå. Den lyste främst mot den motsatta väggen, nära fönstret, och gav rummet en svag upplysning.

Natten var långt framskriden men han läste vidare. Radiostationen hade slutat sina sändningar men han hade inte tänkt på att stänga av apparaten.

Klockan två på natten märkte han att det plötsligt blev ljusare. Först trodde han att strömstyrkan ökat, vilket inte är ovanligt på natten när elnätet blir mindre belastat. Han lade ifrån sig boken på nattsduksbordet, lutade sig då lätt ut till vänster och kom att kasta en blick mot fönstret, som stod på glänt.

Ljus

Till sin oerhörda förvåning såg han då ett intensivt ljus komma in mellan gardinerna, tydligen efter att ha passerat fönsterspringan. Hans förvåning växte till fasa när han såg att gardinerna långsamt veks undan för att släppa förbi det lysande föremålet, som kom rakt in mot öppningen till sovalkoven.

Föremålet verkade skrämmande, helt enkelt därför att det inte gick att ens gissa vad det kunde vara. Det rörde sig sakta och ytterst tyst, surrade inte eller gnistrade på något sätt. Det höll sig på nästan två meters höjd.

Just vid öppningen till alkoven stannade

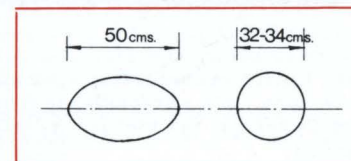
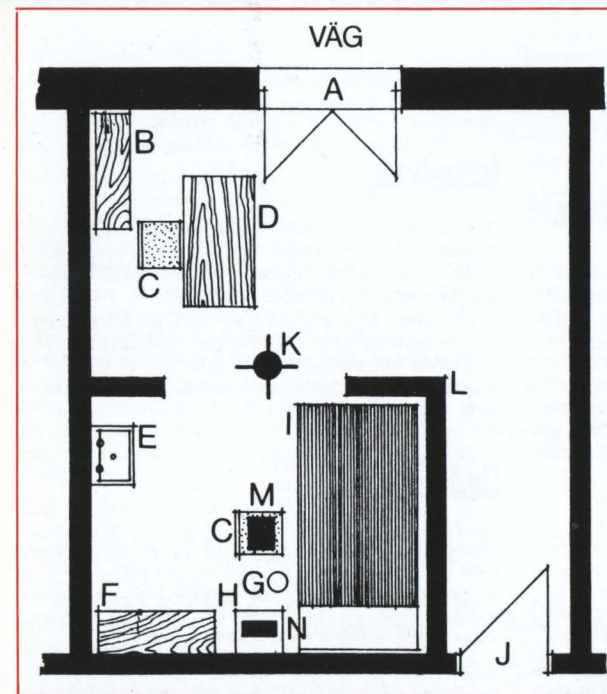

Fig. 2: Föremålets ungefärliga storlek.

- Fig. 1: Rumsöversikt
- A: Fönster
 - B: Bokhylla
 - C: Stolar
 - D: Bord
 - E: Tvättställ
 - F: Garderob
 - G: Askfat
 - H: Nattsduksbord
 - I: Säng
 - J: Dörr
 - K: Punkt där UFO:t stannade
 - L: Skiljevägg för sovalkov
 - M: Bandspelare (på stol)
 - N: Transistorradio (på nattsduksbord)

det. Ljuset var intensivt. Det sved i hans ögon, och skräckslagen drog han upp täcket till ansiktet och sjönk ner i sängen.

Dykning

Föremålet gjorde en överraskande dykning och stoppade omkring 40 cm över golvet. Javier förklarar att det inte ändrade form på något sätt och varierade inte heller i ljusstyrka.

Förvirrad och som förstenad låg han där och kikade försiktigt mot den underliga tingesten. Skulle den göra honom illa på något sätt? Ett tag undrade han om det var vänner som skämtade med honom, men släppte genast den tanken. Detta föremål var alltför märkligt. Dess rörelser tydde på en ytterst noggrann manövrering. En jordisk leksak skulle kanske kunna fås att flyga eller flyta omkring, men skulle väl uppvisa några tekniska brister.

Men detta föremål var något otroligt och

med sitt uppdykande och sina precisa rörelser en utmaning för allt sunt förnuft.

Inspelning

Javier kände att han måste göra något. Eftersom han märkt att hans transistorradio - ännu påslagen - avgett gälla signaler sedan föremålet kommit in i rummet, kom han på idén att slå på bandspelaren och ta upp signalerna. Så han sträckte ut armen och satte igång bandspelaren. Sedan drog han tillbaka armen och väntade

Undersökning

Ungefär samtidigt som UFO:t sjönk till den lägre nivån, 40 cm från golvet, övergick det till en undersökande fas. En ljusstråle sköt ut, först mot transistorapparaten och sedan mot bandspelaren.

Efter att ha dragit tillbaka ljusstrålen höjde sig föremålet åter till omkring två

meters höjd, stod där stilla en stund men satte sedan kurs mot fönstret och försvann. Javier kunde se att det började stiga så fort det kommit utanför fönstret.

Bandet bevis

Men han var ännu så fixerad vid att säkra en inspelning att det inte föll honom in att springa fram till fönstret för att titta efter föremålet. Han tänkte på att bandet skulle bli det enda beviset på vad han upplevt.

Transistorn gav fortfarande signaler från sig, men de blev allt svagare, så han vred upp ljudstyrkan. När inga signaler längre kunde höras, stängde han av bandspelaren, ställde transistorn och mikrofonen på bordet och gick fram till fönstret.

Allt tyst

Det fanns ingen människa utanför på gatan. Det var delvis mulet och han kunde inte se några ljus eller andra spår efter det lysande föremål som orsakat den skakande upplevelsen. Det hade snabbt försvunnit utom synhåll.

- o - o - o - o - o - o -

På direkta frågor lämnade Javier Bosque följande kompletterande upplysningar:

Föremålet var ungefär 50 cm långt och 32 - 34 cm brett, helt äggformat. Det hade inga utskjutande eller platta delar, utan var helt slätt och lysande. Det fanns inte heller några ränder eller märken på det. Han är absolut säker på att det hade volym, var tredimensionellt (och alltså ingen projektion, bild av något slag). Det verkade helt styrt, gjorde bestämda, distinkta rörelser utan minsta tveksamhet. Metalliskt, med slät yta, lysande och på något sätt vibrerande. Han tror inte att det roterade, det fanns inga tecken som tydde på det.

Den undersökande ljusstråle som sköt ut tycktes först vara en utvidgning av själva föremålet. Men den vibrerade inte och var skarpt avgränsad. Den kom ut från en punkt strax ovanför objektets horisontalplan och något till vänster. Bredden på ljusstrålen var omkring 5 cm och den föreföll jämntjock, vidgade sig i varje fall inte påtagligt.

Långsam

Ljusstrålen sköt ut och drogs tillbaka mycket långsamt, vilket gjorde ett högst besynnerligt intryck. Det föresvävade mig ett tag att det kanske inte var en ljusstråle utan en lysande antenn som sakta fördes fram, berättar Javier. Transistorn dallrade, när den träffades av strålen, men bandspelaren stod stadigare och rubbades inte.

Bortsett från bandupptagningen av de signaler transistorn gav ifrån sig och som uppenbarligen inducerades av föremålet, lämnade detta inte några som helst spår efter sig.

Lugnare

När undersökningsstrålen drogs tillbaka, började han känna sig bättre till mods, berättar Javier vidare. Efter att ha varit skräckslagen och kallsvettig började jag nu andas lugnare. Jag satte mig upp i sängen, ställde transistorn mot benen och höll mikrofonen i händerna. Hur länge föremålet skulle stanna där kunde jag ju inte veta, men jag kände att jag måste göra en bra inspelning.

Jag är mycket väl medveten om att en sådan här berättelse måste bli bemött med skepsis från alla som inte själva varit med om något liknande.

Till sist nämnde Javier Bosque att han ett tag helt uppfylldes av en idé som kan beskrivas som

Mät tiden, ta tidsmätt.....

Han är något oroad av den intensitet och varaktighet som detta "budskap" fick - det försvann samtidigt med att UFO:t sköt i väg. Tanken hade en väldig styrka, han tyckte att den uppfyllde hela hans huvud, och han kan inte riktigt redogöra för om det var fråga om en påverkan utifrån eller om den sprang upp ur hans eget medvetande.

- o - o - o - o - o - o -

Källa:

Från spanska STENDEK, sept 1972, och Flying Saucer Review, mars-april 1973. Av Albert Adell och Pere Redon.

Översättning och bearbetning:

Bertil Nilsson.

ELVA FÄRDER MED APOLLO

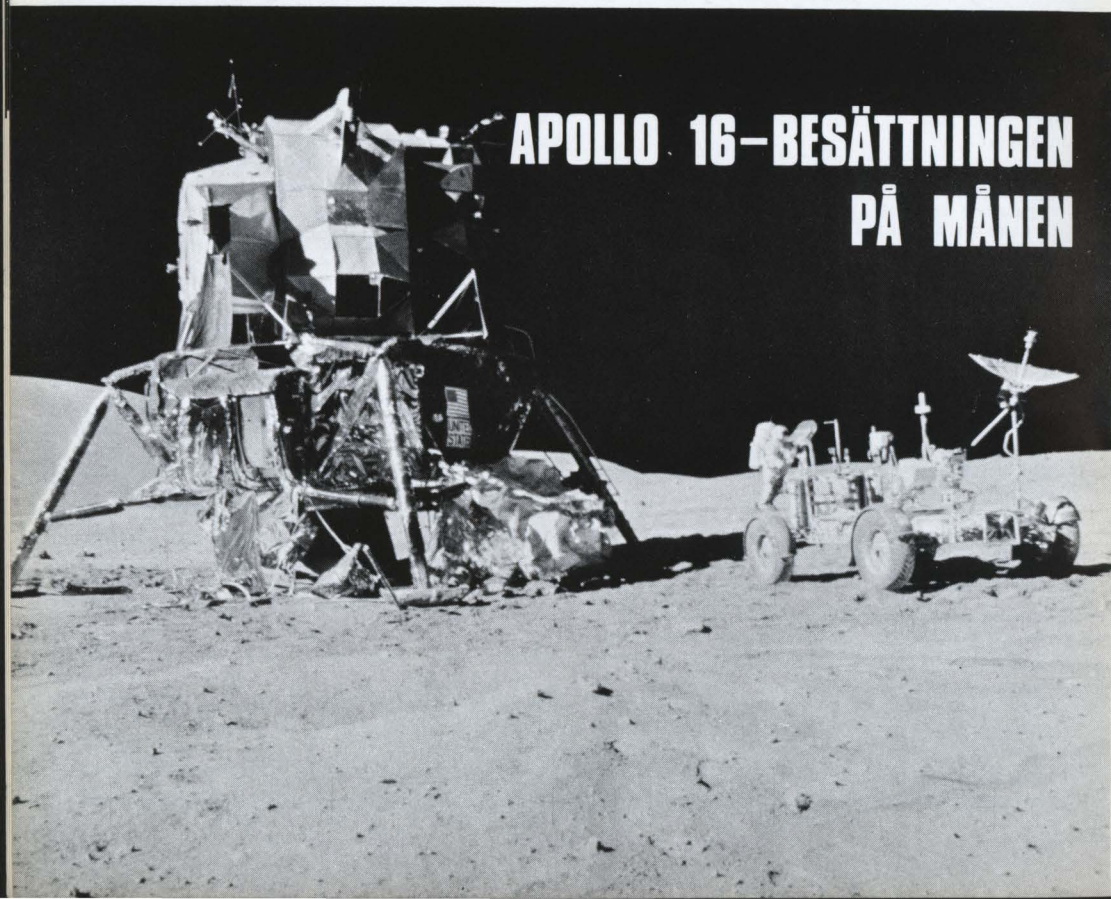
Av Tony Ericsson "Rymd-Tony".

Del 8.

Den 16:e april 1972 var det dags för den näst sista resan till Månen. Klockan 18.54 lyfte Apollo 16 med astronauterna John Young (chef), Charles Duke (månlandarpilot på Orion) och Thomas Mattingly (chef på moderskeppet Casper).

Klockan 19.06 gick Apollo 16 in i parke-ringsbana runt jorden. De kontrollerade sina system och fick klartecken för mån-resan. På nytt tändes motorn på Saturnus tredje steg och förde ut Apollo mot Må-nen.

APOLLO 16-BESÄTTNINGEN PÅ MÅNEN

John Young undersöker ett stort klippblock, under den tredje och sista av APOLLO 16:s undersökningar, vid de bergiga dalarna på Månen.

Cirka 3 dygn senare anlände de tre astro-nauterna till Månen.

Efter experiment och kontroller av sys-tem på månlandaren var Young och Duke klara för nedfärd på kvällen den 20 april.

När astronauterna hade separerat uppstod det problem med service-kapseln. En var-ningslampa indikerade att det uppstått fel på service-kapselns raketmotor. I Hous-ton började man tala om möjligheterna att rädda hem astronauterna med hjälp av månlandaren och alltså inställa månland-ningen.

Young och Duke beordrades att stanna kvar vid moderskeppet och inte sänka ned månlandaren i landningsbanan.

Efter några timmars kontroller konstate-rades dock att felet bara låg i instrument-panelen och månlandaren fick klartecken för landning.

Klockan 03.21, sex timmar efter utsatt tid, landade slutligen Young och Duke.

Väl nere på Månen fick astronauterna skä-ra ned sitt program åtskilligt. Det bestä-mdes bland annat att färden skulle avslutas ett dygn tidigare.

När det äntligen blev Youngs tur att stiga ned på Månen behagade han skämta med Neil Armstrong (första människan på Må-nen) som sa:

forts på sid 22.

ATOMKÄRNANS HEMLIGHETER

I nr 3:1974 av tidskriften Forskning och Framsteg finner man en artikel med rubriken "Vad är materia?" av Bengt Svensson och Göran Jarlskog. Den förra är professor och verksam vid institutionen för teoretisk fysik i Lund medan den senare är docent och verksam vid CERN. De tar i artikeln upp de s k partonerna och de s k kvarkarna.

För inte så länge sedan antog man att atomen var den minsta enheten i universum. Lord Rutherford upptäckte 1911 att så inte var fallet, utan att atomen hade en kärna i mitten och elektroner runt om. Man förstod också att större delen av atomen var tomrum. Lite längre fram fann man att atomkärnan bestod av protoner och neutroner, protonerna är positivt laddade medan neutronerna saknar laddning.

I och med byggandet av accelerators har man kunnat accelerera protoner till mycket höga hastigheter. När man sedan låter dessa träffa olika strålmål kan man iakttaga nya partiklar, elementarpartiklar, som alla tycks härstamma från protonerna. Dessa är dock mycket kortlivade och slutresultatet blir på ett eller annat sätt alltid en proton.

Det verkar alltså som om protonen inte alls är den minsta enheten i atomkärnan som man trodde först. Antalet nya partiklar som hittats överstiger 100 och hittills har det varit omöjligt att hitta en tillfredsställande förklaring till dem.

Senare års forskning vid bl a Stanforduniversitetet har visat att protonen troligen har en kornig struktur. De olika bestånds-

delarna i denna kornstruktur kallar man partoner.

En hypotes som framförts är att partonerna är kvarkar. Vad är då kvarkar? Man har funnit slående regelbundenheter bland elementarpartiklarna som enklast kan förklaras om man antar att mesoner och tyngre partiklar är uppbyggda av flera elementära delar, s k kvarkar. Allt stämmer bra om man antar att det finns 3 kvarkar (u = up, d = down och s = strange) som var och en dessutom har en

antikvark $\bar{u}$, $\bar{d}$ och $\bar{s}$. Denna mycket enkla modell har haft stor framgång inom fysiken då den förklarar alla mesoners och tyngre partiklars massa, spinn, laddning osv.

Enligt denna modell skulle protonen bestå av 3 kvarkar och några par av kvark-antikvark.

Men som alla enkla modeller uppstår det problem. I detta fallet är det två stycken:

1. Kvarkar borde finnas fritt i någon form men man har trots intensiva försök inte hittat några.

2. Massan hos en kvark är troligen större än protonens. Detta är dock inte principiellt möjligt då kärnpartiklar förlorar energi när de tillsammans bildar kärnor. I detta fallet skulle det frigöras enorma mängder energi vid bildandet av protonen och någon sådan energi känner man inte.

För att tillfredsställande kunna säga att partoner är kvarkar måste man även införa neutrala kvarkar, s k gluoner i bilden.

Som alla kan konstatera är elementarpartikelfysiken fortfarande i sin barndom och man famlar sig fram i den djungel av partiklar och egenskaper som atomkärnan visar sig bestå av. Varje ny superaccelerator ger oss mer kunskap men frågan är om det räcker med instrumenten för att nå kunskap.

Tabell 1 och 2 ger en bild av de krafter man känner och en del av de partiklar som iakttagits.

Några av de elementarpartiklar, som omnämns i artikeln

Partiklar som har iakttagits:	Be-teck-nin-g	Massa (enhet: MeV/c ²)	Spinn	Ladd-nin-g	Kommentar
Foton	γ	0	1	0	Förmedlare av elektromagnetiska krafter. Stabil.
Neutrino	ν	0 (?)	$\frac{1}{2}$	0	Påverkas bara av den svaga kraften. Massan är mycket liten, troligen noll. Stabil.
Elektron	e^-	0,5	$\frac{1}{2}$	-1	Bygger tillsammans med atomkärnan upp atomer. Stabil.
Myon	μ^-	106	$\frac{1}{2}$	-1	Produceras vid sönderfall av pi- och K-mesoner. Livstid ca 10^{-6} sek.
Pimeson (Särtalet S=0)	π	ca 140	0	0, ± 1	Det finns tre olika pimesoner med olika laddning. De produceras i stor mängd i proton-proton-kollisioner vid höga energier. Livstid ca 10^{-8} sek.
K-Meson (Särtalet S= ± 1)	K	ca 494	0	0, ± 1	Det finns fyra olika K-mesoner med olika laddning och särtalet. De uppkommer i t ex proton-proton-kollisioner vid tillräckligt hög energi. Livstid 10^{-6} - 10^{-10} sek.
Kärnpartiklar: proton	p	938	$\frac{1}{2}$	+1	Stabil.
neutron	n	940	$\frac{1}{2}$	0	Livstid ca 15 min. Atomkärnan består av protoner och neutroner.
Hyperoner: lambda	Λ	ca 1116	$\frac{1}{2}$	0	Livstid ca 10^{-10} sek.
sigma etc	Σ	ca 1190	$\frac{1}{2}$	0, ± 1	Livstid ca 10^{-10} sek. Hyperoner produceras tillsammans med K-mesoner i kosmisk strålning och i proton-proton-kollisioner vid hög energi.
Partiklar som kanske finns:					
Kvarkar	u, d, s	?	$\frac{1}{2}$	$\frac{2}{3}, -\frac{1}{3}$	Införda för att förklara regelbundenheter bland hadronerna (= partiklar som påverkas av starka krafter).
Partoner	—	?	?	?	Protonen uppvisar ibland en kornig struktur och kornen kallas partoner.
W-bosoner	W	?	1	± 1 (och 0?)	Införda för att spela samma roll för den svaga kraften som fotoner spelar för de elektromagnetiska krafterna.

De fyra fundamentala krafterna

	Förmedlas av	Räckvidd	Relativ styrka	Kommentar
Makroskopiska krafter: Gravitation («tyngdkraft»)	gravitonen (?)	oändlig; kan inte skämmas	ca 10^{-40}	Proportionell mot massan och därför alltid attraktiv. För enkla elementarpartiklar är den så svag, att den helt kan försummas.
Elektricitet och magnetism	fotoner	oändlig; kan skämmas	ca $\frac{1}{100}$	Proportionell mot laddningen och därför såväl attraktiv som repulsiv. Binder elektronerna till atomkärnan och svarar för alla kemiska krafter.
Mikroskopiska krafter: Stark kraft («kärnkraft»)	mesoner (och baryoner)	ca 1 F	ca 10	Såväl attraktiv som repulsiv. Binder kärnpartiklar samman i atomkärnan och svarar för »materialiseringen» av energi till partiklar vid kollision mellan t ex två protoner. Elementarpartiklar som påverkas av starka krafter kallas hadroner.
Svag kraft («sönderfalls-kraft»)	W-bosoner (?)	mindre än 0,1 F	ca 10^{-5}	Svarar för β -sönderfall av atomkärnan och neutronen samt för många sönderfall av mesoner och hyperoner. Av stor betydelse för energialstringen i stjärnor. Av betydelse för elementarpartiklar bara om den starka kraften ej kan verka.

Specialfirma för teleskop.
Katalog och handbok mot
3,- i frimärken.

ASTRONIK

Pl. 1218
Gadderås
380 40 Orrefors

DETALJRIK TEFATSOBSERVATION

Fig 3

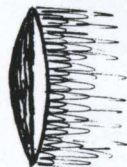

Fig 2

Fig 1

Fru Kerstin Jönssons vittnesteckningar.

Till GICOFF ringer fru Kerstin Jönsson från Varberg angående en tefatsobservation, som hon gjort den 7 februari 1973.

- Det kunde inte vara någonting annat. Jag såg det klart och tydligt under lång tid.
- När man bor med så här fin havsutsikt, tittar man ut då och då. Den dagen fick jag plötsligt se ett väldigt skarpt sken, ungefär som vid en raketstart från Cape Kennedy så som man ser det på TV.
- Jag undrade vad det var för ljus som reflekterades. Det hade stormat dagen före så det var lite vitt av salt på fönsterrutan och jag trodde det var sådant som kanske reflekterade.
- Vi har alltid kikaren till hands och jag tog den och rusade ut på balkongen. Även utan kikare såg jag tydligt att det var ett tefat.

Vi sände från GICOFF omedelbart två frågeformulär. Även hennes son Mats hade nämligen iakttagit fenomenet i dess slutskede.

Vi citerar här ur fru Jönssons mycket noggrant ifyllda frågeformulär:

- Vi har 10 m fönster med utsikt över havet och eftersom vi bor på tredje våningen har vi inget som skymmer utsikten. Vi hade inga lampor tända vid det aktuella tillfället.

- Jag var på väg genom vardagsrummet när jag såg ett kraftigt eldsken över havet. Plötsligt får jag se ett föremål som sakta stiger med skenet inunder. Ungefär som

att se en start från Cape Kennedy. Jag ser tydliga konturer och att det är silveraktigt på undersidan och nästan svart på ovansidan. Jag rusar ut på balkongen samtidigt som jag får med mig kikaren.

Märkliga detaljer upptäcktes genom kikaren

-Nu ser jag det tydligare. Allt är tyst, det hörs absolut ingenting. Det stiger sakta en bit upp, stannar upp ett par sekunder, (fig 1.) sen reser det sig upp på högkant, (fig 2.) elden slocknar samtidigt som det kommer rök. Föremålet kommer

Fru Kerstin Jönsson på sin balkong, pekar och säger:

-Där ute över havet såg jag tefatet, klart och tydligt.

Foto: Jörgen Karlson

närmare kusten. Konturerna blir sämre på grund av röken.

- Det är spännande men en obehaglig känsla kommer över mig. Jag går snabbt in och stänger dörren och följer det hela inifrån. Rökutvecklingen ökar och jag ser bara ovansidan. Det ser nästan ut som det står alldeles stilla någon sekund. Sen sätter föremålet kurs snett uppåt med våldsam hastighet, cirka fem minuter hade gått.

- Det gick så snabbt att jag inte hann med med kikaren. Men så fick jag "kontakt" med det igen och såg undersidan på det. Det såg ut som en stjärna, varannan flik lyste med ett blågrönt sken och varannan med ett gult skarpt neonliknande sken. (Fig 3.).

- Samtidigt kom en helikopter förbi enligt min son. Jag släppte nämligen inte "stjärnan" ur sikte men jag hörde tydligt det karakteristiska motorbullret från en helikopter.

- När föremålet var långt upp i rymden såg det ut som en vanlig lysande stjärna fast med ett blågrönt skarpt sken i stället för gult. Till slut såg jag bara en stjärna som försvann längre och längre bort.

Kompletterande uppgifter:

Vittnet uppger utanför berättelsen i frågeformuläret att föremålet storleksmässigt kan jämföras med 2/3 av fullmånen som vi ser den högt uppe på himlen. Men som hon säger:

-Det är nästan omöjligt att bedöma dess

storlek, eftersom jag hela tiden såg det genom kikaren (7 x 50).

Föremålet gör under observationen en kursändring sedan det stannat till. Det ställer sig på högkant samtidigt som det börjar röra sig horisontellt, och som vittnet uppfattar det, närmar sig kusten.

- o - o - o - o - o -

Vid telefonsamtal med fru Jönsson framkom följande:

- Stod föremålet på högkant hela tiden som det närmade sig kusten?

- Det gjorde det, man såg bara sidan på det under tiden som det närmade sig kusten.

Angående undersidan på föremålet så ställde vi följande frågor:

- Ni säger att det såg ut som en stjärna i botten. Teckningen Ni gjort tolkar vi som att botten på föremålet var rund och däri en kontur av en stjärna. Stämmer det?

- Det runda har jag bara ritat som svaga konturer beroende på att jag såg det som hastigast. När det gav sig iväg så omgavs det av rök och då såg jag ju bara stjärnan i botten.

- Var själva föremålet format som en stjärna med taggar?

- Nej det var det inte utan det var någonting neonlysande i botten som liknade en stjärna.

- Jag skulle vilja ställa ytterligare en fråga.

- Under observationen passerade en helikopter. Såg möjligen sonen Mats vad det var för typ av helikopter?

- Han trodde att det var en marinhelikopter, men det var ju mörkt så han såg ju bara dessa lampor som blinkade på den. Själv hörde jag ljudet från den under tiden jag stod med kikaren och tittade. Det lät som en helikopter för den har ju ett speciellt ljud.

- o - o - o - o - o - o -

Fru Jönssons son Mats, 15 år, berättar följande i frågeformuläret:

- Mamma gick ut och skulle sätta på diskmaskinen. När hon inte kom tillbaka gick jag ut och då stod hon på balkongen med kikaren och tittade på något. Just då jag fick syn på det gjorde det en sväng uppåt och försvann. Sen upptäckte jag det igen, men så försvann det ännu högre uppåt.

- Under tiden jag såg detta så passerade en helikopter utmed kustbandet.

- o - o - o - o - o - o -

Vid telefonsamtal med Mats ställde vi följande frågor om helikoptern:

- Du säger att du såg en helikopter. Kan du beskriva den?

- Det var ett blinkande ljus och så hörde man den också.

- Hur lät den?

- Det var ett smattrande ljud som det brukar vara ifrån helikoptrar.

- Är du säker på att det var en helikopter?

- Ja, det är jag bombsäker på.

- o - o - o - o - o - o -

Oidentifierad helikopter

Den helikopter som enligt vittnena passerade havsbandet under själva observationen har trots noggranna undersökningar icke kunnat identifieras.

Vi, GICOFF, har i telefon talat med militära helikopterförläggningar, polisens helikopteravdelning vid Torslanda, CEFYL (Centrala Flygtrafikledningen) i Stock-

holm dit alla flygningar rapporteras och en civil helikopterförare. Alla dessa har vi talat med utan att kunna klarlägga helikopterns identitet eller dess uppdrag.

Följande kontakter togs per telefon:

Säve helikopterbataljon:

- Vi hade ingen kärra uppe överhuvudtaget. Men kolla med helikopter-treans förare, det kan tänkas att han varit uppe fastän tidpunkten 22.30 är alldeles för sent för flygning. Han är stationerad på F3.

F3 i Linköping:

- Det kan inte vara han, för den kärran står fortfarande här för genomgång. Förresten är han omplacerad till Ronneby. Men försök med F10 i Ängelholm, dom kan eventuellt ha varit uppe.

F10 i Ängelholm:

- Enligt uppgifter här så förekommer det överhuvudtaget inga kvällsflygningar på onsdagar. Däremot så flyger vi på tisdag och torsdag men aldrig så sent. Varje övning slutar klockan 21.00. Men tala med CEFYL i Stockholm för dit rapporteras alla uppgifter om bland annat sena kvällsflygningar.

CEFYL:

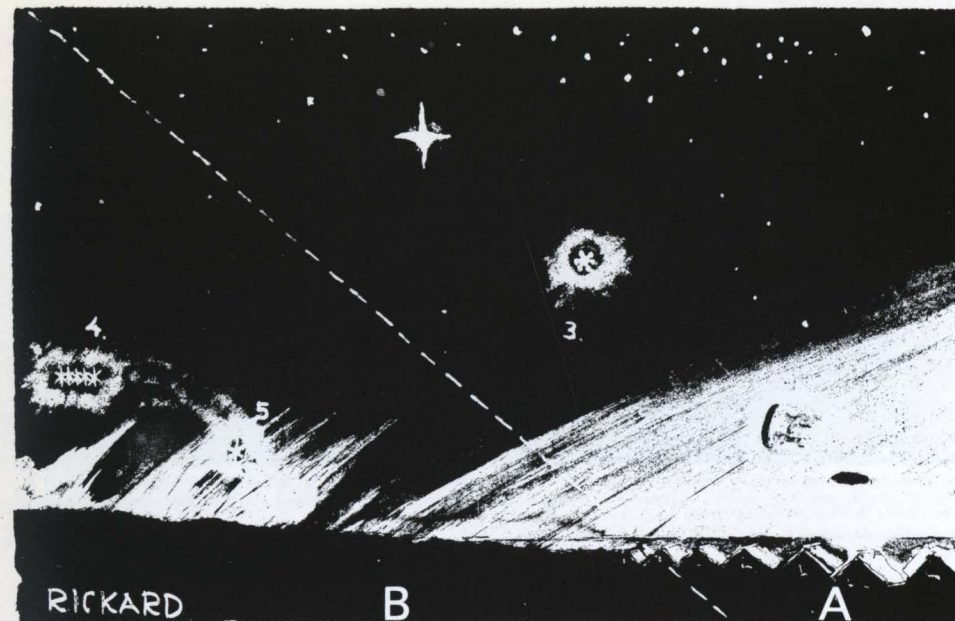
- Här finns inga registrerade uppgifter om att någon helikopter skulle varit uppe vid Varberg eller dess omnejd vid den tidpunkten. Eventuella övningar avslutas betydligt tidigare. Det kan ju tänkas att NATO haft en helikopter där, eller danskarna. Det är i så fall uppgifter som vi inte får in. Men ring Säve, flygtornet, dom kan säkert verifiera om något flyg passerat där vid den tidpunkten.

Trafiktornet Säve:

- Nej, inget flyg över Varberg. Vi kunde överhuvudtaget inte gå upp på grund av att det blåste mycket kraftigt.

- Men kunde verkligen inte CEFYL upplysa om detta? Det får jag ju säga att det var verkligen nonchalant av dem, att bara i stort sett rycka på axlarna.

- Jag tycker du skall polisanmäla händelsen - Jag menar att här kan dom tydligen flyga och fara in över svenskt territorium utan att åtgärder vidtas. Men kolla först med polisens helikopteravdelning vid Torslanda.

Illustrationsteckningen är avskild med en streckad linje - A och B.

A illustrerar UFO-observationen den 7 februari.

B illustrerar UFO-observationen den 27 februari. B-observationen börjar på sid 16.

Polisens Helikopteravd. vid Torslanda:

- Det kan jag säga på rak arm att vi inte hade. För det första var det alldeles för sent och för det andra blåste det för mycket. Men jag skall se efter för säkerhets skull.

- Nej det hade vi inte. För som jag sa, det blåste för mycket, det blåste 39 knop.

Som synes en hopplös uppgift att försöka spåra helikoptern. Frågan kvarstår:

Var det en NATO-helikopter?

Någon dansk på besök?

Smugglades det in ett parti knark?

Hur som helst så är det mystiska "spöflyget" endast identifierat som en helikopter.

Vi citerar här maken Roland Jönssons kommentar om helikopter:

- Jag får säga att min fru inte är helt främmande för motorljud eftersom hon umgås rätt mycket med motorer i egen skap av bilkårist. Jag tror faktiskt hon kan skilja på en bilmotor och ljudet från en helikopter.

- o - o - o - o - o - o -

Väderförhållanden:

Nidingen 30 km NV om Varberg den 7.2.73 hade följande väderförhållanden.

Vinden var västlig 13 m/sek. Sikten god, 30 km. Himlen var täckt av två skikt moln. Valkmoln och stackmoln, nästan mulet (7/8). Molnbas 600 - 1 000 meter. Temperaturen var +5 grader C och lufttrycket 995 mb.

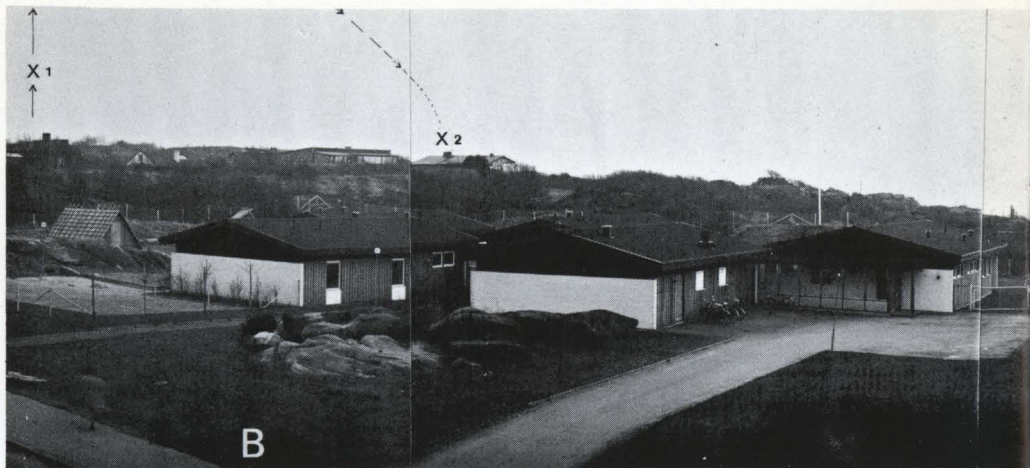
Då detta är 3 mil norrut kan det mycket väl vara stjärnklart över Varberg som vittnet uppger.

Fru Kerstin Jönsson uppger även att det dagen före hade stormat. De väderuppgifter vi erhållit genom vår meteorolog bekräftade stormen.

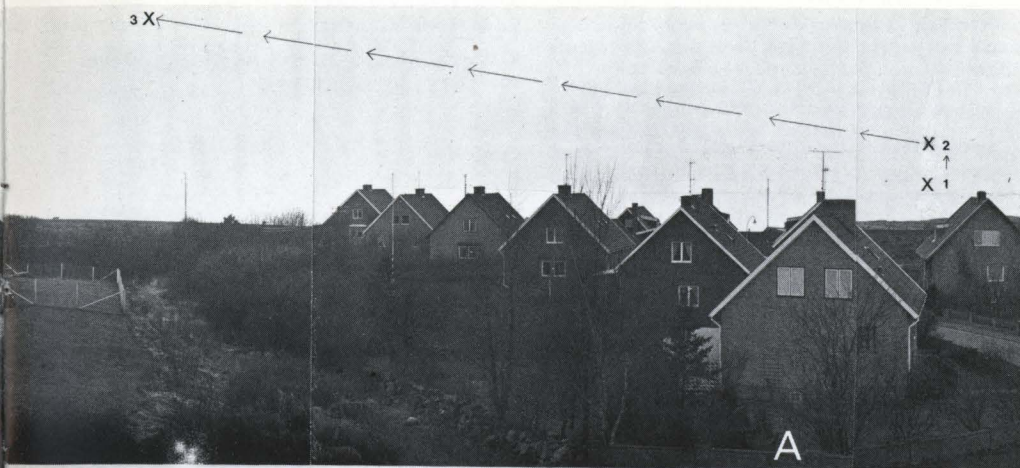
Vinden var västnordväst 20 m/sek. Grov sjögång.

- o - o - o - o - o - o -

På nästa sida återkommer familjen Jönsson med ännu en observation.

B - Till vänster visar UFO:ts bana den 27 februari. Här upptäcktes föremålet på sin väg uppåt. Vid 1 stannade det. Föremålet steg sedan rakt upp och försvann bakom balkongen ovan. Pilarna till 2 ned mot horisonten, är den bana som objektet under två timmars tid rörde sig. Detta objekt är troligtvis Sirius.

A - Till höger visar UFO:ts bana den 7 februari. 1 - Här ute över havet - strax över vattenytan - upptäckte Kerstin Jönsson föremålet. Vid position 2 stannade föremålet, där det reste sig på högkant. Föremålet sätter sedan kurs snett upp till 3.

Bilderna är tagna av Jörgen Karlson från familjen Jönssons balkong.

- Vi har sett det nu igen - tefatet

Torsdagen den 1 mars ringde fru Kerstin Jönsson till GICOFF och berättade att hon åter sett fenomenet.

- Nu har jag sett det igen, i tisdags (den 27 febr). Min make var hemma och även han såg det.

- Igen? Fenomenet?

- Ja, vid halvelvatiden. Nu kan jag inte gå förbi fönstret utan att titta ut.

- Genom fönstret fick jag se ett likadant föremål som jag sett tidigare. Det var på väg upp med en enorm fart. Jag skrek åt min make att skynda till fönstret, allt medan föremålet försvann längre upp. Roland (herr Jönsson) tog kikaren och tittade. Självt stod jag vid sidan om och det tog inte lång tid förän det liknade en vanlig stjärna, fast med skarpare sken.

- Jag fick sedan kikaren med jämna mellanrum - det såg precis likadant ut som då jag såg det tidigare.

- Efter cirka en kvart gick Roland därifrån och återkom med jämna intervaller.

- Jag tog en stol och satte mig och tittade. Vad jag kunde se så stod det stilla i cirka en timme.

- Det är precis som om när föremålet kommer upp till en viss gräns så stannar det.

- I vilket väderstreck befann sig föremålet?

- Till en början var det i sydvästlig riktning men ändrade sedan position till rak västlig. När föremålet var på väg ner mot horisonten upptäckte jag ett rött pulserande sken från det som jag inte sett tidigare.

- Hur mycket var klockan när det försvann vid horisonten?

- Halv ett, två timmar hade jag följt det. Och det får jag säga att det var både spännande och kusligt att få se det igen.

- Jag har min make här. Ni kan få tala med honom.

- o - o - o - o - o - o -

Vi har här strukit de inledande hövlighetsfraserna och går därför direkt in på frågeställningarna i telefonintervjun med ingenjör Roland Jönsson.

- Enligt Er fru såg Ni också föremålet.

Även maken såg "stjärnan" på objektets undersida

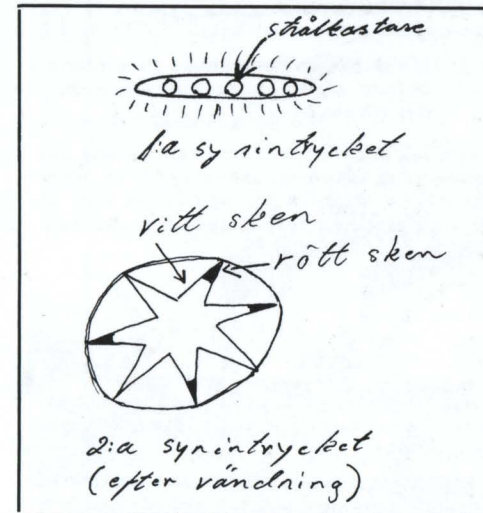
- Det stämmer det. Jag låg i sängen då hon kallade på mig. Jag har nämligen skojat med henne om det tidigare och det har ju inte fallit i god jord. Nu så fick hon ju sin chans att bevisa det.

- När jag kom in i rummet så visade hon mig var jag skulle titta någonstans. För blotta ögat såg det ju bara ut som en mycket starkt lysande stjärna. Men sen när jag övertog kikaren var det något helt annorlunda.

- Min första reflexion var att det liknade en bil man möter med fronten fullpropad med ljus. Så såg det ut alltså - fullt med ljuspunkter - man såg tydligt att det inte bara var ett ljus.

- Så plötsligt svängde det upp så att det har den runda sidan mot mig samtidigt som ljuspunkterna tonade bort. Tidigare såg jag med all sannolikhet föremålet i profil med alla dessa ljuspunkter.

- Nu kunde jag klart och tydligt se i kikaren vad jag uppfattade som undersidan på föremålet. Den var cirkelrund och i dess mitt avtecknade sig formen av en sjöstjärna men med mer än fem uddar och varje udd var skarpt upplyst. Som jag uppfattade det så var varje udd fullprop-

pad med ljus. Jag fick för mig att ytterst på två av uddarna, möjligen tre, lyste det skarpt av rött. (Se vittnesteckningen.)

- Hur länge såg Ni undersidan?

- Det var en mycket kort stund - uppskattar det till 20 - 30 sekunder.

- Därefter återkom de tidigare ljuspunkterna samtidigt som jag fick den uppfattningen att det förflyttade sig bort från mig. Sedan kunde jag inte se mer än en ljuspunkt i kikaren.

- Om jag inte hade sett dessa detaljer i början av observationen så hade jag sagt till min fru att det var en vanlig stjärna. Det var ju så pass nära att jag kunde se detaljerna i kikaren. För blotta ögat var det bara en stor stjärna med skarpt ljus.

- Vad är Er uppfattning om det hela?

- Jag får ju erkänna att det var ganska fantastiskt och nu måste jag tro min fru för nu har jag ju själv fått se lite grann utav det.

- Om vi går tillbaka till Er frus första observation. Hur reagerade hon då?

- Jag måste säga att hon verkade uppskrämd. Jag hann inte komma innanför dörren förrän hon till och med svor: "Det var ju satan att du inte kunde komma lite tidigare".

- Sedan började hon berätta och då var hon lite egendomlig, speciellt senare när vi gick till sängs. Jag såg då att hon var lite uppskrämd av det hela.

- Vet Ni om det senare föremålet befann sig i samma position som det första?

- Om jag förstått Kerstin rätt så var det denna gång betydligt mera sydöver. Det var väl en skillnad på, skulle jag tro, en 30 - 40 grader i förhållande till när hon såg det förra gången.

- o - o - o - o - o - o -

Från ett utmärkt ifyllt frågeformulär av herr Jönsson, har vi tagit följande kommentar:

- Eftersom min hustru tidigare sett ett liknande fenomen och jag skojat med henne om denna upplevelse, kände jag mig nu helt övertygad om att hon sett något tidigare.

- Flygplan eller annat känt föremål var det inte.

- o - o - o - o - o - o -

Väderförhållanden:

Vittnena uppger att det var stjärnklart och några minusgrader.

- o - o - o - o - o - o -

Efter det att vi per telefon från familjen Jönsson fått vetskap om deras nya observation tog vi omedelbart kontakt med Hallands Nyheter, Polisen i Varberg och Lotsen vid Varbergs fästning för att få veta om fler sett fenomenet.

Hallands Nyheter:

- Nej, vi har inte fått något inrapporterat ljusfenomen från denna tidpunkt - överhuvudtaget inte under februari månad.

- Kan det inte vara så att någon redaktör på tidningen fått samtal från något vittne men helt enkelt bara struntat i det?

- Nej det tror jag inte. Så fort något sådant inrapporteras diskuteras det alltid på redaktionen.

Polisen i Varberg:

- Nej vi har inte fått någon rapport om sådant. Tyvärr vi kan inte hjälpa Er - men ring lotsen här ute, dom har ju utkik över havet. Det är tänkbart att dom sett "något".

Lotsen i Varberg:

- Skall se i boken.

- Nej, finns inga iakttagelser av något sådant, varken den 7 eller 27 februari. Men det är klart, det var ju sena observationer och vi slutar i regel klockan 21.00.

- o - o - o - o - o - o -

Vi ansåg fallet nu så intressant att vi beslöt åka ner till Varberg. Vi som åkte var Sven-Olof Fredrikson, Björn Högman och Jörgen Karlson.

Besöket medförde en bekräftelse av den information vi tidigare fått om de två observationerna. Dessutom uppgav fru Jönsson att hon även den 6 mars sett samma fenomen.

Hon ringde då upp en astronomikunnig bekant, Uno Eriksson, som åkte över till fru Jönsson. Händelsen denna tredje gång liknade den andra observationen.

Kerstin och Roland Jönsson gav ett gott intryck och vi anser inte att det finns någon anledning att betvivla deras uppriktighet avseende observationerna.

- o - o - o - o - o - o -

Kommentarer:

Vi anser det viktigt att dela upp observationerna och inte ta för givet att det rört sig om ett och samma fenomen vid alla tre tillfällena.

För att börja med den sista observationen anser Uno Eriksson att det var Sirius han såg. Sirius lyser mycket starkt och har dessutom en färg som får dess utseende att verka konstigt. I en kikare som man inte kan hålla helt stilla är det lätt att tolka Sirius som något helt annat än en stjärna.

Andra observationen bör delas upp i två avdelningar. Först steg ett ljus upp med enorm hastighet.

Vid besöket framgick att det försvann bakom balkongen ovanför och för att få syn på det igen fick de sträcka sig ut på balkongen. Vad de då såg stod det i det närmaste stilla och rörde sig sedan sakta ned mot horisonten under två timmars tid.

Den vinkel ljuset passerade var ungefär 30 grader, vilket betyder att vad som sågs eventuellt kan ha varit Sirius även här.

Av andra observationen kvarstår första delen, d v s då ett ljus med hög hastighet steg uppåt. Vi har här, liksom för första observationen, inte kunnat hitta någon rimlig förklaring.

Vid första observationen torde knappast Sirius ha varit inblandad. Sirius går ned i väster medan fenomenet befann sig i nordväst.

Ljusets uppträdande utesluter inte att det

även här kan ha rört sig om två helt olika fenomen.

Kerstin Jönsson förlorade objektet ur sikte ett ögonblick och när hon åter fick syn på det lyste det betydligt svagare och hade ett stjärnliknande utseende. Det kan även här vara så att vad hon såg var ett astronomiskt objekt som genom kikaren och eventuellt på den kraftiga turbulensen i atmosfären kom att se annorlunda ut.

Trots detta kvarstår två intressanta fenomen som vi inte har kunnat finna någon acceptabel förklaring på. Vi har på föreningsmöten framkastat en mängd olika teorier men funnit att de inte håller vid ett närmare studium.

Helikoptern förbryllar onekligen och huruvida den har något samband med det raketliknande objektet är omöjligt att säga. Det verkar dock inte troligt.

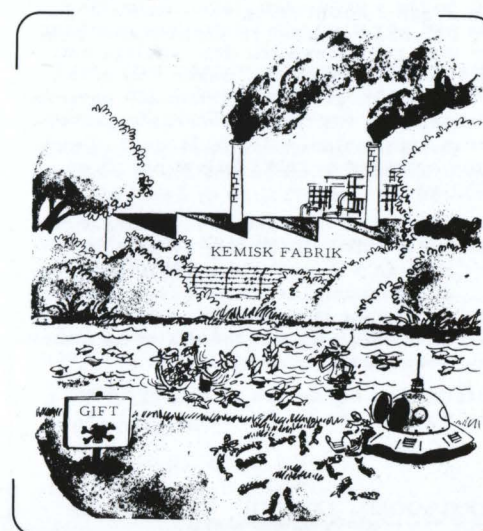
Vi anser därför att fallen (första observationen och första delen av andra observationen) för närvarande får betraktas som äkta UFO-observationer.

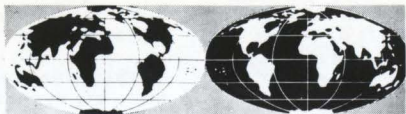
Källor:

GICOFF:s rapportformulär ifyllt den 18.2 och 5.3-73.

Telefonintervjuer med vittnena den 21.2 och 28.2.

Besökte vittnena den 24.3

DEN SYDAFRIKANSKA MINI—VÅGEN 1972

Del 5.

"Det flygande spöket" i Natal

Philipp H Human

Spökaktiga skepnader utan tillhörande farkoster kanske inte faller helt inom ufologins ramar, men jag tror att den syn som hemsökte invånarna i både Mayville (Durban) och Roosboom vid Colenso, bäge i provinsen Natal, Sydafrika, har sitt berättigande i detta sammanhang, om man tar hänsyn till det ovanliga sätt på vilket den försvann. Saken kan också övervägas på grund av inblandade parter hårdnackade vägran att avfärda upplevelserna som fantasi eller bedrägeri. Dessutom kommer de tätt i kölvattnet på en UFO-våg.

Ett av de första vittnena var fru Thelma Hansen och det glädde mig att min vän, dr Carl van Vlierden från Westville i Natal, regelbunden läsare av Flying Saucer Review, kunde besöka henne i Mayville. Han skrev till mig om resultatet av intervjun, men mera om detta senare.

Detaljerna i händelsen offentliggjordes i The Natal Mercury den 22 augusti 1972.

- o - o - o - o - o -

ROOSBOOM - JÄTTEN.

En del av rapporten från Mercury hand-

lade om fru Doris Muthwa, en ung mor med fem barn, som tillsammans med sin 12-åriga dotter Joyce bar vatten från floden nära hemmet i Roosboom nordväst om Colenso. Klockan var omkring 04.30 på morgonen.

Doris berättar:

- Jag såg upp, och där tycktes stå en man i vit klädnad. Jag trodde att han rökte en cigarrett, men så växte röken liksom till en stor eldsvåda. Från hans bröst kom ett klart ljus, som blev ljusrött och blått.

Doris arbetsgivare, fru N E Harding från Colenso, tillägger:

- Doris sade, att han var omkring 3,5 meter lång. Hon visade mig längden i förhållande till ett träd.

Gestalten måste ha utsänt någon form av elektricitet, för hon sade, att det kändes som när hon rörde vid strykjärnet och det vibrerade i händerna.

Den jättelike mannen sköt därefter upp mot himlen och försvann. De två var så rädda att modern skrek till och dottern

började gråta och bet sin mor i handen i rena förskräckelsen. De sprang från platsen och spillde ut vatten på vägen:

- Doris är en duktig, intelligent kvinna. Jag vet att hon talar sanning, säger fru Harding.

- o - o - o - o - o -

MAYVILLE - JÄTTEN.

I artikeln stod också, att ett liknande spöke visat sig vid Mayville i Durban på lördagskvällen den 19 augusti 1972 och vid två tidigare tillfällen. De flesta såg det emellertid på lördagen på en uppodlad bit mark bakom fru Thelma Hansens hus vid Molver Road.

Det var anblicken av skepnadens huvud som mest oroade fru Hansen.

- Det kom eld ur ögonen och huvudet var fyrkantigt, som en maskindel.

Fröken Jane Classen, som stod tillsammans med fru Hansens åttaåriga dotter Ingrid, såg den först. Hon berättar:

- Den var skräckinjagande. Det var ingen riktig människa.

När förvirringen lagt sig, besökte dr van Vlierden fru Hansen och diskuterade tilldragelsen med henne. Han talade också med tre andra vittnen. Läkaren meddelar att fru Hansen ännu var skadad av upplevelsen. Hon och sju andra vittnen hade lidit av efterverkningar som huvudvärk och smärtor i benen, tydligen som följer av sitt möte med fenomenet. Fru Hansen berättade också att hon hade känt "ett slags hypnotisk verkan", det var som om hon drogs mot föremålet.

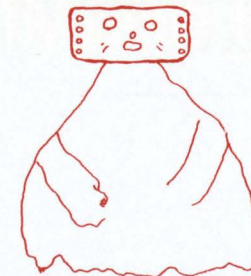
Spöket visade sig på tre olika platser den lördagskvällen. Dr van Vlierden bad alla vittnena teckna ned det, så som de hade sett det. Teckningarna var alla mycket lika varandra, påminnande om det science-fiction-liknande monster som ses på illustrationen.

Det var ögonen som hade störst verkan

Glöm ej att berätta för Dina vänner om

GICOFF

Den bästa hjälp Du kan ge oss.

på vittnena. Skepnadens nedersta del var drygt ett par meter över marken, och när den for i väg, steg den först något, gled sedan i väg sidledes, och försvann så helt.

- o - o - o - o - o -

Ännu en observation i Roosboom.

The Natal Mercury hade en uppföljande artikel om Roosboom-händelsen den 23 augusti 1972,

Elias Khosa, som arbetar i ett indisk-ägt företag, påstår att han såg spöket på onsdagen den 16 augusti, när han var på väg hem. Skepnaden hade vänt sig mot honom, men han kunde inte se huvudet tydligt, trots att han lade märke till små lågor, som brann kring dess fötter. Elias sade att han bjöd "gästen" hem på en drink, men skepnaden vände om och for bort över grässlätten i hög fart medan den sände ut flammor och rök.

Elias arbetsgivare, Suleman Sager, säger att han bott på platsen i 44 år, men aldrig sett något liknande.

Det senaste vi fått höra om fru Doris Muthwa är att hon alltså är rädd och vägrar att gå ner till floden. Hennes dotter Joyce bet henne i handen, när den vitklädda varelsen började utsända virvlande ljus.

Källa:

Flying Saucer Review, Vol 18, nr 6, nov/dec 1972.

Översättning:

Bertil Nilsson

SLUT.

forts från sid 9.

- Det var ett litet steg för en människa, men ett jättesprång för mänskligheten.

Young sade:

- Det var ett kort steg för Charlie men ett jättesprång för mig.

Han syftade på att kollegan Charles Duke var några centimeter längre än han själv.

När de väl kommit ut fällde Young och Duke ut mån bilen och började sitt forskningsprogram.

När det var dags att sätta upp de vetenskapliga instrumenten, snubblade Young på en anslutningskabel och fördärvade ett värmeexperiment. Syftet med experimentet var att mäta styrkan i den värme som stiger upp ur månens inre till månytan. Markkontrollen var besviken eftersom det var ett av de viktigaste experimenten. Efter sju timmar återvände astronauterna in i månlandaren.

Lördagen den 22:e april gjorde astronauterna ett annorlunda experiment. De körde rally på Månen. De kom upp i den avsevärda hastigheten av 12 km/tim. Young meddelade nöjt:

- Den spinner som en katt.

Men fortkörning straffar sig på Månen liksom på Jorden. Ena bakstänkskärmen, lutningsmätaren och kraftöverföringen till bakhjulen gick sönder och dess navigationsinstrument skakade sönder. Young blev tvungen att moloket konstatera:

- Nu går den som en kamel, orkar ingenting.

Under den sista promenaden som endast blev 5 timmar lång, ägnade sig astronauterna huvudsakligen åt att samla geologiska prover.

De åkte 4,9 km innan de slutligen parerade mån bilen med dess TV-kamera riktad mot månlandaren.

Inför TV-publik lyfte Young och Duke ifrån månytan klockan 02.26 svensk tid den 24 april. En timma och femtiofem minuter senare dockade månlandaren med moder-skeppet.

När de väl återförenats lastade de ur månlandaren och skickade bort den. Klockan 03.16 tisdagen den 25 april inleddes hemfärden.

Senare på tisdagskvällen genomförde Worden en rymdpromenad under vilken han hämtade in bildkassetter med fotografier som tagits på Månen under tiden i omloppsbanan. I och med detta var astronauterna klara för landning.

Med sig hem fick astronauterna 110 kg grus och en sten som vägde 16 kg, vilket var den tyngsta som medförts från Månen. Ett gott resultat alltså.

Strax före landning noterades ett bagatellartat fel. Elrakapparaten strejkade.

Klockan 20.45 en minut försenade, landade Young, Duke och Mattingly i Stilla Havet.

Helikoptrar och grodmän bärgade besättningen som slagit ned bara halvannan kilometer från hangarfartyget Ticonderoga.

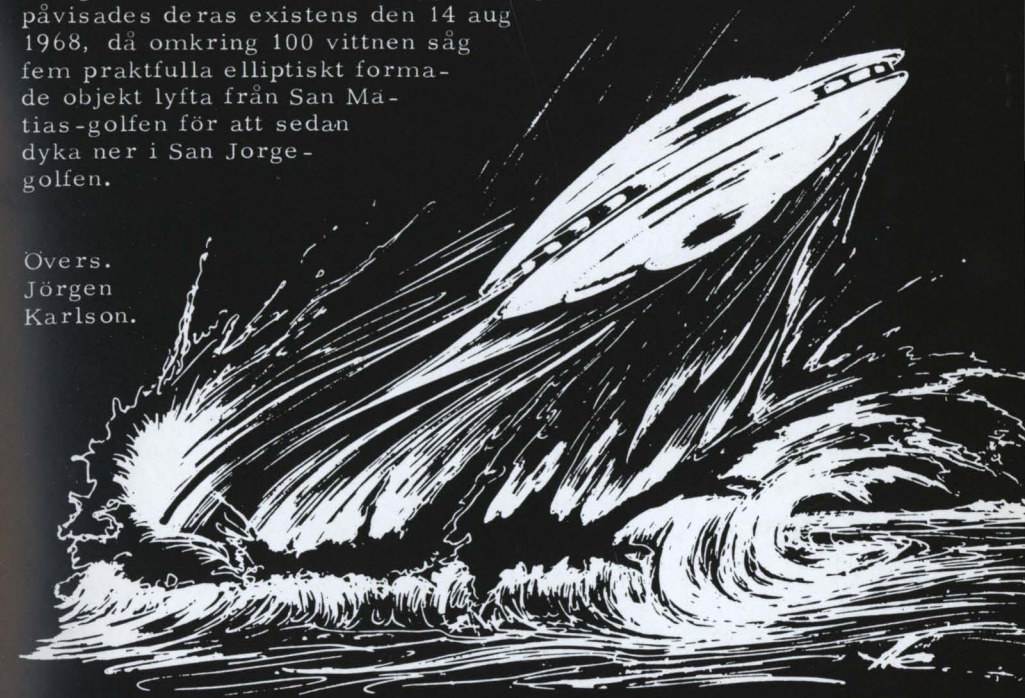
Fortsättning i nästa nummer.

Undervattensbaser för flygande tefat?

Enligt ordf. för den argentinska föreningen Society for Study of the Unexplained, Antonio Las Heras har farkoster från främmande världar etablerat undervattensbaser i San Matias- och San Jorge-golferna.

Enligt Las Heras bestämda uppfattning påvisades deras existens den 14 aug 1968, då omkring 100 vittnen såg fem praktfulla elliptiskt formade objekt lyfta från San Matias-golfen för att sedan dyka ner i San Jorge-golfen.

Overs.
Jörgen
Karlson.

UFO-LITTERATUR FORTIDSFORSKNING PARAPSYKOLOGI OKKULTISME

Stort udvalg i engelsksprogede bøger og tidsskrifter.

Skriv efter gratis katalog!

Valby Antikvariat & Bogimport

VALBY LANGGADE 116, 2500 VALBY, DANMARK

GIGOFF-inf. I nästa nummer bl a:

ALDRIG NÅGONSIN HAR SÅ MÅNGA POLISMAN SETT UFO:s.

FOLK RINGDE - POLISEN AKTE UT, OCH KUNDE I MÅNGA FALL SJÄLVA SE UFO:s.

Detta högtintressanta material har Sven-Arthur Wiman i USA tillsänt Alf Tollhag som sammanställt och bearbetat materialet.

Jupiter, meteor, ballong, satellit....

forts från sid 3.

Skövde och Lidköping. Rapporter gick till Torslanda och F7 i Sätenäs vid Vänern. Föremålet syntes i mer än fyra timmar och flera fotografier togs.

Tydliga uppfattades det mycket olikartat från skilda håll - om det nu rörde sig om samma fenomen, vilket är långtifrån säkert med den stora geografiska spridningen av iakttagelserna. Några stjärnfall samma kväll bidrog till förvirringen.

Dessutom visades på TV en pekorallartad science-fiction-film, Fantomen från Mars. I slutklämmen uppmanades folk att spana mot himlen... Långt dessförinnan hade visserligen observationerna gjorts. Men detta sammanträffande bidrog givetvis till att de gamla spekulationer om masshysteri fick ny fart...

Ing. Tage Eriksson på FOA stod bredvilligt till tjänst med uppgiften att det rörde sig om en forskningsballong. Det torde vara oroande för försvaret att få veta att t o m så långsamma och stora föremål som kanske spärballonger utan vidare tar sig in i svenskt luftrum och inte ens när de upptäcks av allmänheten undersöks närmare. Men givetvis står den tolkningen i till buds att ballonger kan komma in på stor höjd och sedan sjunka här. Vid Råö-observatoriet trodde man dock inte särskilt mycket på ballongteorin, i varje fall inte till en början.

Låt oss gå direkt på det som verkar intressantast - vitt ljus över Kinnekulle.

Handelsresanden Sven-Erik Asklund fick via polisradion i sin bil höra om lysande klot som rusade över himlen, exploderade och lämnade ljusstrimlor efter sig. (Märk väl: Ingen rapport om stillastående ljus.) Han blir intresserad och åker till den högst belägna platsen, Kinnekulle. Han är förste man där och ser redan på vägen upp ett ljus i sydostlig riktning.

Klockan är nu strax före 21. I nästan en timme studerar han ljuset genom sin prismakikare med upp till 12 ggr förstoring. Till höger om ljuset finns små lysande punkter - "fönster" säger Sven-Erik. Fantasin skenar iväg. Kan-ske ett sådant där moderskepp - jo, är det inte en cigarrformad kropp bakom dessa små ljus?

Strax före kl 22 dyker den första polisbilen upp. Sven-Erik berättar vad han sett för polisman Bror Oldicke, och får tillåtelse att via polisradion rapportera sin iakttagelse. Polismannen lånar kikaren. Han ser också tre små ljuspunkter.

Sven-Erik berättar med iver hur han tycker sig

se en avlång kropp - cigarrformad. Polismannen blir påverkad av vad Sven-Erik tycker sig se. Någon liten svag kontur kan det kanske vara bakom dessa ljus?

NU BÖRJAR KARUSELLEN.

Nästa polisbil kommer 22.30 med Håkan Lind, Johan Backstad och Lennart Karlsberg. Även de blir tillsagda att titta till höger om ljuset. Snacket går om en cigarrformad kropp - ja, kanske finns det en där - fast konturerna är ju väldigt svaga.

Poliserna rapporterar via sin radio vad de sett.

Bil på bil - civila som polisbilar - strömmar till. Tidningsfolk med fotografier kommer och lavinen har rullat igång.

Ljuset har under dessa timmar rört sig något till höger om radiomasten vilken vittnena haft som riktmärke. Vi har intervjuat flera av de polismän som denna kväll var på Kinnekulle. Alla är överens - ljuset hade under observationen rört sig åt höger.

Sven-Erik tyckte ju förstås att det rörde sig lite fram och åter - men mest åt höger.

Ljusets höjd över horisonten har vittnena uppskattat till ca 20-25 grader. Dess färg var gul till vitgul. Det syntes över fyra timmar. Sista polisrapporten var från Götene kl 01.30.

INGET AV VITTNENA HAR IAKTTAGIT EN LJUSSTARK STJARNAN I DENNA RIKTNING -

bara det här ljuset. Enligt Svenska Almanackan 1974 skall det finnas en planet där, nämligen Jupiter. Den lyser mycket starkt och är det största lysande objektet på himlen f n.

Genom en kikare med 12 ggr förstoring kan man man utan större svårighet se fyra månar kring Jupiter.

ETT LITET TIPS:

Gå ut en stjärnkylar kväll den närmaste tiden. Ta med en kikare - 7x50 räcker gott och väl - och titta på Jupiter som står i sydostlig riktning. Du blir förvånad - är det inte en rad "fönster" till höger om det intensiva ljuset - och rör den sig inte lite åt höger?

Källor:

Pressurklipp från ett flertal dags- och kvällstidningar från den 13-14 augusti -74.

Telefonintervjuer med ett flertal polismän.

Personlig intervju med Sven-Erik Asklund. ■